

Za veljavo dobrega namena sicer zadostuje, če zjutraj le mislite in v srcu želje obudite, da naj bo vse opravilo celega dneva v slavo Božjo in v vaše dušno zveličanje; seveda še boljše bo, če to tudi z besedo izrečete in to večkrat čez dan ponovite — čem večkrat, tem zaslužniše! Darujte zdaj v začetku življenja enkrat za vselej vse dneve, kolikor vam jih bode Bog dal na svetu doživeti; darujte mu vsako nedeljo vsa opravila celega tedna; darujte mu zjutraj in zvečer vse, kar v enem dnevu zvršite; darujte mu še posebej imenitniša dela dopoldne in spet posebej popoldne; darujte mu vsako uro posebej; ali še večkrat vsako uro povzdignite svoje srce k Bogu! Greh ne bo, če tega ne storite; pa zapomnite si, da pri dobrih rečeh ni kmali preveč, da tu velja beseda, ki je nikdar ne pozabite; čem več, tem bolje! V tej prekoristni pobožnosti se lahko obrnete naravnost k nebeškemu Očetu, ali k Jezusu, k sv. Duhu, ali k Mariji Devici, angelju varuhu itd. Po tej pobožnosti se boste privadili gostokrat na Boga misliti, svoje srce na kvišku povzdigovati: dvojni dobiček toraj — boljšanje srca, pa zasluženje za večnost.

Če me toraj ubogate, boste videli, otroci! kako se bode takrat razveselilo vaše srce, ko boste ob svoji smrtni uri zagledali toliko toliko dobrih del zapisanih v bukvah življenja! Na delo toraj!!

Vse v čast Božjo!

Vsako solzo, ki iz očesa kane,
Vse, kar žáli me in težko stane,
Vse britkosti, ki je pretrpim,
Tebi, ljubi Jezus! podarim:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
Slavo Božjo tù in tam množiti.

Če veselje mi srce napaja,
Če tolažba rajska me navdaja,
Če pri svojih delih srečen sem,
K tebi, ljubi Jezus! se ozrem:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
Slavo Božjo tù in tam množiti.

Vse, kar mislim, rečem, berem, pišem,
 Če počivam, v sladkem spanji dišem,
 Vsak premikljej udov in srca —
 Tebi, ljubi Jezus! naj veljá:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
 Slavo Božjo tù in tam množiti.

Vsaki grižljeje, ki ga denem v usta,
 Dela vsa — prijetna ali pusta,
 Vse stopinje — lahke in težké,
 Tebe, ljubi Jezus! naj časté:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
 Slavo Božjo tù in tam množiti.

Vse — najmanjše, srednje in največe,
 Kar prezrè se, dá ime sloveče,
 Ali kar na skrivnem le storim,
 Tebi, ljubi Jezus! posvetim:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
 Slavo Božjo tù in tam množiti.

Ko mi bode zadnja ura bila,
 Duša moja truplo zapustila:
 Takrat bom položil zadnji dar,
 Tebi, ljubi Jezus! na altar:

Vse vse hočem v Božjo čast storiti,
 Slavo Božjo tù in tam množiti.

Marija, mati sirotam.

Nežka kleči na gomili,
 Mamo so v njo položili;
 Milo jo kliče in joka,
 Žala jej srčice poka.

Moli iz dna svoje duše,
 Solze teko jej na ruše:
 »Umrla si, ljubljena mama;
 Vendar pa zdaj nisem sama:

Bogek, moj Oče, me brani,
 Angeljček zlega me brani.
 In ti, Marija premila,
 Hčerke ne boš zapustila!«

Utrne na grob se solzica,
 Vidi jo sveta Devica;
 Vidi siroto brez mame,
 V svoje jo varstvo prevzame.

J. Krek.